

Wróciliśmy z Przedpaschalnego Dnia Skupienia, który spędziliśmy w Domu Rekolekcyjnym Księży Pallotynów w Świętej Katarzynie koło Kielc.

Wielokrotnie słyszałem twierdzenie, że takie wyjazdy są ładowaniem duchowych akumulatorów. Nie przepadam, za tym porównaniem - jeśli już, to raczej powinniśmy jeszcze raz uświadomić sobie, że mamy akumulatory i one same o sobie nie dbają, tylko my musimy o nie dbać. Nie od święta i nie, jak trwoga, tylko niestety w codzienności. Mechanik jednak jest ze mnie kiepski i nie będę dalej brnąć w tym kierunku.

Spotkanie Wspólnoty jest cenne samo w sobie. Wspólna modlitwa, zaśłuchanie w Słowo Boże i Boże prowadzenie zarówno każdego z osobna, jak i wspólnie, jako JEDNO CIAŁO znalazło swoje uwieńczenie w sakramentach: Pokuty i Pojednania i Eucharystii.

Dzień ten miał swoją dynamikę.

Podczas Jutrznii Pan zapewnił nas o Swojej wielkiej miłości i pragnieniu przebywania z nami. Słowami proroka Izajasza /Iz 1.16-18/ zaprosił nas byśmy przylgnęli do Niego tacy, jacy jesteśmy, by mógł nas oczyścić, wybielić.

Konferencje przypomniały nam, że chrześcijanin, to człowiek PASCHY. Stale umierający dla świata, by rodzić się dla Boga, upadający, doświadczający bólu, rozłamu, kryzysu, by znów

Wróciliśmy z Świętej Katarzyny

Wpisany przez redakcja
wtorek, 01 kwietnia 2014 10:37

zanurzyć się w Bożej Łasce, by dać się Bogu uratować.

Choć chwilę chcieliśmy się zatrzymać, potrwać w ciszy, by móc usłyszeć szept Pana (nawet podczas obiadu słysząc było tylko sączącą się muzykę poważną Telemana).

Wspólnotowa celebracja Sakramentu Pokuty i Pojednania wraz ze spowiedzią indywidualną jeszcze raz uświadomiła nam, że grzech, to nie tylko moja prywatna sprawa, to rana Kościoła, a moje nawrócenie, to WSPÓLNA radość i Jego budowanie. To nie my jednak jesteśmy budowniczymi, przekonał nas o tym Św. Łukasz /18.9-14/.

Podczas Eucharystii kończącej nasz Dzień Skupienia Bóg przestrzegł nas, byśmy w tym wszystkim nie ufali sobie i "swojej sprawiedliwości", ale całą ufność pokładali w Panu - /każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony/.

Serdecznie dziękuję księdzu Jackowi za świadectwo, słowo i trud przybycia z Wadowic, aby nam posługiwać, księdzu Wojtkowi za otwarty dom i serce, za posługę sakramentalną, oraz każdemu za przybycie i za jego świadectwo.

Wspólnoty najbardziej doświadczą się, kiedy jest się wspólnie. Chwała Panu !

Paweł

Wróciliśmy z Świętej Katarzyny

Wpisany przez redakcja

wtorek, 01 kwietnia 2014 10:37

